୨୩-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସଚ୍ଚା ସେଲଭେସନ ଆର୍ମି ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ସେନା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ପାପର ଦୁନିଆରୁ ପୁଣ୍ୟର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଡିଯାଇଥିବା ଡଙ୍ଗାକୁ ପାରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ।''

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହୁଛି ?

ଉ□ର:- ପତିତ-ପାବନ ଆମର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟତମ ବାବା, ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ କ୍ରମଅନୁସାରେ ହିଁ ରହୁଛି । ଯଦି ବି କାହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ଯାଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ ମାୟା ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଉଛି ସେମାନେ ପାବନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି, ଏବେ ତ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍, ସୁପ୍ରଭାତ । ଏକଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସର୍ବଦା ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍, ଗୁଡ୍ ଡେ, ଏଭ୍ରିଥିଙ୍ଗ୍ ଗୁଡ୍, ଗୁଡ ନାଇଟ୍ ସବୁ କିଛି ଗୁଡ୍ ହିଁ ଗୁଡ୍ ହେବ । ଏଠାରେ ତ ନା ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ହେଉଛି ନା ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ । ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ହେଉଛି ନାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାତ୍ରି । ତେବେ ସବୁଠାର ଭଲ କ'ଣ ? ସକାଳ । ଯାହାକୁ ଅମୃତବେଳା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ ଗୁଡ୍ ହିଁ ଗୁଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ସମୟ ଭଲ ହିଁ ଭଲ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆମେ ଯୋଗ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଏବଂ ଯୋଗ ଯୋଗେଶ୍ୱରୀ ହେଉଛୁ । ଈଶ୍ୱର ଯିଏକି ତୁମର ପିତା, ସିଏ ନିଜେ ଆସି ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଯୋଗେଶ୍ୱର ହେବା ପରେ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଲ । ଯୋଗ ଲାଗିଲା ପରେ ପୁଣି ବାବା ତୁମକୁ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱର ହେଉଛ । ନିଜେ ଈଶ୍ୱର ପିତା, ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । କେଉଁ ଈଶ୍ୱର ? ନିରାକାର ବାବା । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା କାମ ନେବାକୁ ହେବ । ଗୁରୁମାନଙ୍କର ତ ବହୁତ ମତ ରହିଛି । କେହି କହିବେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ, ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, କେହି ସାଇବାବା, କେହି ମହର୍ଷିବାବା, କେହି ମୁସଲମାନ, କେହି ପାରସୀ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବା-ବାବା ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଭଗବାନ ହିଁ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ଭଗବାନ ହିଁ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସେ ତୁମ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ଯାହାଙ୍କୁ ଶିବବାବା କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତର ସତସଙ୍ଗ କରି ଆସିଛ । ତେବେ କେହି ନା କେହି ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ନିଶ୍ଚିତ ଥିବେ । ଲୋକମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଇଏ ଆମର ଗୁରୁ ଯିଏକି ଆମକୁ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କଥା ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, କେବଳ ଭଗବାନ ଅଥବା ଈଶ୍ୱର କହିଲେ ରସ ମିଳେ ନାହିଁ । ସିଏ ଆମର ପିତା, ତେଣୁ ବାବା ଶବ୍ଦ କହିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ବାବା ମମ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ଏପରି କୌଣସି ବି ସତସଙ୍ଗ ନଥିବ, ଯେଉଁଠି ଭାବୁଥିବେ ଯେ, ଆମେ ଏହି ସତସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ଅଥବା ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗ କରିଛ, ଆଉ ସବୁ ସଙ୍ଗକୁ ମିଥ୍ୟା ସଙ୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେ, ସତ୍‌ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ .... ମିଥ୍ୟା ସଙ୍ଗ ବୁଡେଇ ମାରେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ଆସି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ତାହା କୌଣସି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସବୁ ବେଦ,ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି, ମଧ୍ୟ,ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛି । ମୁଁ ସବୁର ଅଥରିଟୀ ଅଟେ, ସେମାନେ ହେଲେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଥରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ସେମାନେ । ବହୁତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଥରିଟୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ସତ୍ୟକଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ସତ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର

କରେ... ମିଛ ସଙ୍ଗ ବୁଡାଇ ମାରେ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭାରତକୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିବା ସେନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଭାରତ ଦିନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଡି ଯାଇଛି । ବାକି ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣସି ସାଗର ତଳେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗ ହେଲା ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ । ଏହା ଯେପରି ଏକ ବଡ ଷ୍ଟିମର ଯେଉଁ ଷ୍ଟିମରରେ ତୁମେମାନେ ବସିଛ । ଏହା ପାପର ନଗରୀ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଗୁରୁ କେବଳ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି- ଓ ଗଡ୍ ଫାଦର, ହେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପିତା । ଏହିପରି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଗଡ ଫାଦର କମ୍ ପ୍ରିସେପଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଏ ପିତା ସହିତ ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ମଧ୍ୟ । ନା, ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଫାଦର ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ପତିତ-ପାବନ ତେଣୁ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପତିତ-ପାବନ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା କେବଳ ଜଣେ । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଥବା ପତିତ-ପାବନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି , ଏଠାରେ କେତେ ଏଡଲଟ୍ରେସନ୍, ଅର୍ଥାତ୍ ଅପମିଶ୍ରଣ ଏବଂ ଦୁର୍ନିତୀ ଆଦି ହେଉଛି । ଏବେ ମୋତେ କନ୍ୟା ମାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେ ସବୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ, ତେଣୁ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲ । ନଚେତ୍ ଜେଜେଙ୍କର ବର୍ସା କିପରି ମିଳିବ । ଜେଜେଙ୍କଠାରୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଦେଖ, କେତେ ବଡ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର, ଯାହାକି ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁ । ଏଠାରେ ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଗୁରୁ ମରିଗଲେ ଚେଲାଙ୍କୁ ଗଦି ମିଳିଯିବ । ସେମାନେ ହେଲେ ଲୌକିକ ଦୁନିଆର ଗୁରୁ । ଇଏ ହେଲେ ଅଲୌକିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗୁରୁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନୂଆ କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ପାଠ ପଢାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ଆମକୁ ଶିବବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ରହିଛି । ସେ ସତସଙ୍ଗରେ ତ ମନୁଷ୍ୟଆଡକୁ ବୁଦ୍ଧି ଯାଇଥାଏ । ତାହା ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଗାୟନ କରୁଛ ଯେ, ତୁମେ ମାତା-ପିତା ମୁଁ ବାଳକ ତୁମର... ସେ ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ କିପରି ଆସି ତୁମକୁ ନିଜର କରିବି । ମୁଁ ତୁମର ପିତା, ତେଣୁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଉଛି । ତେଣୁ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିବବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସିଏ ବଡ ମମ୍ମା ହୋଇଗଲେ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କେହି ମାଆ ନାହାଁନ୍ତି । ସରସ୍ଵତୀଙ୍କୁ ଜଗତଅମ୍ବା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବା ପାଇଁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି । ଯିଏକି ଜ୍ଞାନେ ଜ୍ଞାନେଶ୍ଵରୀ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହେଲେ ଛୋଟ ମମ୍ମା । ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ତୁମେ ଏବେ ଏହି ଗୁହ୍ୟ ପାଠ ପଢୁଛ, ତୁମକୁ ୱିଥ୍ ରେସ୍‌ପେକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ୱିଥ୍ ରେସ୍‌ପେକ୍ଟ ପାସ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ବୃତ୍ତି ମିଳିଛି । ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହାକୁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ସବୁ ବେଦ, ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର କଥା ଶୁଣାଉଛି । ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ପାଇଥିଲ । ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ତେଣୁ ତା'ର ପରମ୍ପରା କିପରି ଚାଲିବ । ସେଠାରେ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍‌ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି ଆଦି ଯିଏ ବି ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଲୋପପାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପରମ୍ପରା ଚାଲୁଛି । ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି ତାକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତ ଏବେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଆସି ସଦା ସୁଖୀ କରୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ବସିଛି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର

ସେ ହେଲେ ପିତା, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲେ ନା । ତେବେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବ□ମାନ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏଠାରେ ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ସାକାର ରୂପ ନେଇଛି । ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବ ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିଯିବି । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମ ସମାଜୀମାନେ ଜ୍ୟୋତି ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମ ମନ୍ଦିର କହନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତାହାହେଲା ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ୱ, ଯେଉଁଠି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହନ୍ତି । ତାହା ଆମର ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର, ଯେଉଁଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀ ହେଉଛ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍ୱରୀ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ, ପତିତ-ପାବନ, ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ଆସି, ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେକଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପଶୁ ନାହିଁ । ଏତେ ସବୁ ମୋର ହୋଇଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ନୁହଁନ୍ତି । କାହାର ୮୦ ପ୍ରତିଶତ, କାହାର ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି, କେହି ସେତିକି ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତ ବିଲକୁଲ୍ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ଅନେକଙ୍କର ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନିଶ୍ଚୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଉ । ଆଚ୍ଛା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ମାୟା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପୂରା ଭକ୍ତ ଥିଲି । ୬୩ ଜନ୍ମ ଭକ୍ତି କରିଛି, ତତ୍‌ତ୍ୱମ୍ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ୬୩ ଜନ୍ମ ଭକ୍ତି କରିଛ । ୨୧ ଜନ୍ମ ସୁଖ ଭୋଗ କରି ପୁଣି ଭକ୍ତ ହୋଇଗଲ । ଭକ୍ତି ପରେ ପୁଣି ଆସେ ବୈରାଗ୍ୟ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶବ୍ଦ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ଜ୍ଞାନ,ଭକ୍ତି,ବୈରାଗ୍ୟ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଘରଦ୍ୱାର ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଥାଏ । ତାକୁ ହଦର ବୈରାଗ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ତୁମର ହେଉଛି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ଏବେ ତ କେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ନାହାଁନ୍ତି । ସବୁ କୁଡିଆ ଖାଲିପଡିଛି କାହିଁକି ନା ପୂର୍ବରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ଏବେ ସେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ସେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏବେ ଦେଖ କେଉଁଠି ଆସି ପହ□ିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ହେଲେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଏଠାକାର ଗଭର୍ଣ୍ଣମେ□ ମଧ୍ୟ କହୁଛି ଆମେ ଧର୍ମକୁ ମାନୁନାହୁଁ । ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ହେଉଛି, ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କନଫରେନ୍ସ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଯେପରି ଏକ ମତ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଏକ କିପରି ହୋଇପାରିବେ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଯିବେ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଏହି ଦୁନିଆ ଏବେ କବର ସ୍ଥାନ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଏହା ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ, ଏକ କିପରି ହେବ, କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତରେ ଏକ ଧର୍ମ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦ୍ୱୈତ ମତଧାରୀ ଦେବତା କୁହାଯାଉଥିଲା । ଦ୍ୱୈତ ଅର୍ଥ ଦୈତ୍ୟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମର ଏହି ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଆମକୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଉ ଯେ, ଆମେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗିଛୁ । ଆମକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପୁଣି ଆସିବାକୁ ହେବ । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେମାନେ ହିଁ ୮୪ଜନ୍ମ ପୂରା କରିଛ । ଏବେ ଏହା ତୁମର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ । ବାବା କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସବୁ ପାଣ୍ଡବ ସେନାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ପଣ୍ଡା । ତୁମେମାନେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଣ୍ଡବ ସେନା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ନାଁ କୌରବଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଛି ନାଁ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜା, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜା ଅଟ । କହନ୍ତି କୌରବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବ ଭାଇ-ଭାଇ, ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅହିଂସକ ହେଉଛ । ଅହିଂସା ପରମଧର୍ମ ଅଟେ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି କାମ କଟୁରୀ ଚଳାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭାରତବାସୀ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୋହତ୍ୟା ନ ହେଉ- ଏହା ହିଁ ବହୁତ ବଡ ହିଂସା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କାମ କଟୁରୀ ଚଳାଅ ନାହିଁ, ଏହାକୁ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ହିଂସା

କୁହାଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା କାମ କଟୁରୀ ଚଳାଇବେ ନା ଲଢେଇ-ଝଗଡା ଚାଲିବ । ଏଠାରେ ତ ଉଭୟ ଚାଲୁଛି । କାମ କଟାରୀ ହିଁ ଆଦି, ମଧ୍ୟ,ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ତୁମେ ସିଡିରେ ତଳକୁ ଖସୁଛ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୮୪ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପିଢି ଅଟେ । ଏଠାରୁ ତୁମେ ଏକଦମ୍ ଉପରକୁ ଲମ୍ଫ ମାରୁଛ । ୮୪ ପିଢି ଓହ୍ଲାଇବାରେ ତୁମକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି, କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଚଢିଯାଉଛ । ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି କିଏ ଦେଉଛି ? ବାବା । ଏବେ ସମସ୍ତେ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ନିଜର ବାବା ଏବଂ ଘରକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସେ ହିଁ ତୁମକୁ ଘରର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବ୍ରହ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପାପ କଟିବ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ସେ କିପରି ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି - ଏକଥା ଦୁନିଆରେ କେହିହେଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବା ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ କିଏ କେବେ ଆସିଲେ, ଏକଥା କହିହେବ ନାହିଁ ଯେ, ଏହି ଘଡି, ଏହି ତିଥି ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲେ । ଶିବବାବା କେବେ ଆସିଥିଲେ, ଏକଥା କିପରି କହିପାରିବେ । ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଛି, ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲୁ ଅଥବା କହିଦେଉଥିଲୁ ଯେ, ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା । ଏବେ ତାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜାଣୁଛୁ । ବାବା ଦିନକୁ ଦିନ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କେତେ ସାଧାରଣ କିନ୍ତୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ଶିଖୁଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପାଠପଢାରେ ବୃ□ ନେବାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ ।

(୨) ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ପଣ୍ଡା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରା କରାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହିଂସା କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ମାୟାଜିତ୍ ତଥା ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ମାୟା କାହିଁକି ଆସିଗଲା, କିପରି ଆସିଗଲା, ତେଣୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ଆହୁରି ଅଧିକ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରିବ□ ସର୍ବଦା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ - ତେବେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବ, କାରଣ ମାୟାର ଏହି ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ରୂପ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଜୟୀ ରନ୍ କରିବାର ନିମି□ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ମାୟାଜିତ୍ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ମନେ କରି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର, ଦୁର୍ବଳ ହୁଅ ନାହିଁ । ମାୟାକୁ ଚାଲେଞ୍ଜ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଆହ୍ୱାନ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଭ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିରନ୍ତର ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ ।